

Verslag Loofhuttenfeest Reis 2003

8 – 19 oktober 2003

Donderdag 9 oktober

Na een korte, maar heerlijke nachtrust en een feestelijk ontbijt in het Talhotel in Tel-Aviv, begonnen we aan onze eerste dag in Israël. De bus in, en via de Via Mare, de kustweg, naar het noorden. Onze eerste bestemming was Ceasarea. Vanuit de heerlijk koele bus liepen we het opgravingsterrein op. We zaten op de trappen van het ronde, stenen theater, waarin Jezus' tijd heel wat decadente niet -joodse toneelspelen zijn opgevoerd. In het naastgelegen langwerpige amfitheater werden in die tijd races en andere wedstrijden gehouden. Herodes de Grote bouwde dit theater en amfitheater vlakbij zijn, aan zee geleden, paleis. Van dat paleis zagen we alleen nog de in zee weggezonden restanten. Behalve een groot bouwer (o.a. ook een haven met lange pier, waar ook Paulus aan boord stapte) was Herodes ook een grote machtswellusteling en moordenaar van ieder die zijn troon zou kunnen bedreigen.

De deel van de groep zit bij elkaar in het grote Romeinse theater

De jongste deelnemers vermaken zich in Megiddo

Er zijn drie noord-zuid verbindingen in Israël. De Via Mare of kustweg, door de Jizraëlvallei en door de Jordaanvallei. Om de controle van de Via Mare is meermalen in de geschiedenis door legertjes gevochten om zo de handelsroute van de rijkbeladen karavanen in handen te hebben. Via een dwarsverbinding -weg 5- gingen we naar onze volgende bestemming in de Jizraëlvallei. Megiddo is een Tell: een oudheidkundige heuvel van eeuwenlang laag over laag weer opgebouwde woonlagen. We beklommen het hoogste punt van Megiddo, vanwaar je de Jizraëlvallei (60 km. lang -bijna tot aan Jeruzalem) voor een deel kon overzien. Het toekomstige toneel van de laatste strijd tussen de machten van God en van het kwaad, Satan. Volgens de uitleg bij de maquette van het oude Megiddo zien de Joden deze plaats als een teken

van hoop: hier zal nl. de laatste strijd tussen goed en kwaad plaatsvinden. Daarna zal er alleen nog Gods shalom zijn!

Van Megiddo gingen we naar een park waar een bron ontspringt die volgens de traditie de plek is waar Gideon op Gods bevel de soldaten selecteerde die mochten meevechten tegen de vijand. 300 man die op een bepaalde manier water uit de beek dronken, was genoeg om Gods plan uit te voeren. Heel wat visvijvers, dadelpalmen, bananenplantages en een paar honderd luchtdansende, naar Afrika trekkende ooievaars later, kwamen we op ons prachtige nachtverblijf: het vakantiedorp van Kibbutz Ma'agan. We werden ondergebracht in prachtige 2-persoons huisjes langs de oever van het meer van Galilea, Kinneret, de "harp". De maaltijd was heerlijk. De volle maan gaf prachtige contouren aan de dadelpalmen boven onze huisjes en -nog weer hoger- aan de donkere rand van de heuvels rechts van het meer. Aan de overkant van het meer flonkerde goud en wit de stad Tiberias. We waren op een prachtige plek beland.

De bron van de beek waar God de strijders van Gideon selecteerde

Vrijdag 10 oktober

Tien voor zeven werden we gewekt, heerlijk geslapen. Op naar het ontbijt. Tjonge jonge, sommigen kunnen wat verstouwen zo vroeg. Jacob, stelde voor buiten om 7.45 uur bij elkaar te komen. Dat werd dus 8 uur. Regga Regga. Math.4:12-22 werd voorgelezen: Jezus wandelde langs het meer. Kun je je voorstellen dat we daar nu zitten aan dat meer. De dag werd aan God opgedragen. Met een half uurtje vertraging vertrokken we met de bus richting Tiberias, langs het meer, de longen van Israël. In het meer leven 20 soorten vis, waaronder de Petrusvis. Bij Ginnosar gingen we op de boot. Geen luxejacht, maar een oud houten schip. We kiezen het ruime sop richting Kapernaum, de stad van de Troost. We zijn langs de kerk van "brood en vis" gevaren. Op die plek zou Jezus de zaligsprekingen hebben uitgesproken. Midden op het meer werd de motor van de boot stopgezet. Zoals de discipelen het net aan de andere kant uit moesten gooien. Zo kunnen wij ook nu onze netten aan de andere kant uitgooien. Als het ware een nieuwe verdieping van ons geloof. Een moment van gebed en bezinning. Glorie aan God.

Boottocht over het meer van Galilea

Kapernaum. Ondanks de 'shorts' mochten we het oude historische stadje Kfarnaum binnen. De geboorteplaats van Petrus. We bezochten de resten van een synagoge. Hier zou de plek zijn waar de vier vrienden hun zieke vriend door het dak lieten zakken en Jezus zei: uw zonden zijn u vergeven en hij werd ook genezen.

'Kapitein Roodbaard' houdt Syrië in de gaten

Hierna bezochten we de Brotvermehrungskirche, Tabga voorheen Heptapegon, de zevenbronnen. In de kerk zongen en aantal Aziatische zusters het "Kadosh". Geweldig. Jacob las een gedeelte uit het Woord "de wonderbare spijziging" voor. Jezus had medelijden met de schare. Zij waren drie dagen al bij Hem, en Hij wilde ze niet zonder eten wegsturen. Hij gaf hun het ware voedsel. Jezus vertrok naar Ma'agan. Laten wij er op toezien dat wij het 'juiste voedsel' tot ons nemen. In de loop der eeuwen werden heilige plekken, feestdagen beïnvloed door de 'mensheid', waardoor er verkeerde 'geestelijke' waarden aan werden gehecht. Vanuit hier de Golanhoogte op naar de berg Bental, met uitzicht op Syrië. Na de lunch gekeken over het 'tranendal' van een bunker die in 1974 gebruikt werd in de strijd tegen Syrië. Het restaurant wordt 'Koffie Anan' genoemd, koffie in de wolken.

Om 14.00 uur zaten we weer in de bus. En we reden langs een Druzen dorpje, met op de achtergrond de Hermon, richting Banias. Bij Banias bezochten we de grotten van de god Pan (paniek is hiervan afgeleid) Ceasarea Filippi was koning over dit gebied. Daarvoor was het een plek waar afgoden werden aanbeden. Aan de bosgod Pan werden offers gebracht. Diverse tempels waren tegen de bergrotsen gebouwd. Jezus kwam hier ook, zie Mt.16. Hij vroeg: wie zeggen de mensen dat Ik ben. Sommigen zeiden, Johannes de Doper, andere Elia. Maar daarna vroeg Jezus, Wie zegt gij dat Ik ben? Simon Petrus zei: gij zijt de Christus, de Zoon Gods.

Jezus kwam hier bewust om de afgodendienst ten toon te stellen aan de wereld. Daartegenover stond die belijdenis van Petrus. Petra = rots. De rots waarop de gemeente gebouwd wordt. Dit bezoek sloten we af met het lied: U bent Heer. Vanaf hier weer terug naar de Kibbutz.

Banias: de grotten van de bosgod Pan

Zaterdag 11 oktober

Het was wel even slikken om het prachtige appartement achter te laten waar we de afgelopen twee nachten mochten overnachten. Het vakantieoord waar we waren was gelegen aan de rand van het meer van Galilea en was voorzien van alle luxe die we maar wensten. De kinderen hadden daar genoten van het prachtige zwembad.

Al vroeg gingen we op, om tegen 9 uur richting de jordaanvlei te rijden. Vanuit de bus zagen we de Jordaan, de grensrivier met Jordanië, grillig kronkelen door het prachtige landschap. Een woest terrein afgewisseld met agrarische activiteiten zoals landbouw en visteelt.

Na een uurtje rijden kwamen we in de buurt van Jericho, een van de oudste steden. Omdat deze stad onder gezag van de PA staat, reden we er omwille van de veiligheid toch maar omheen. Vanuit de verte zagen we het hoge Casino, gebouwd met geld uit het westerse Oostenrijk. Voor de intifada kwamen hier veel gokkers vanuit Israël om hun geluk te beproeven. Nu is het niet meer in gebruik, aldus onze gids Inge Verschoor.

Een replica van de Tabernakel van Mozes

Midden in de wildernis tussen Jericho en de Dode Zee duikt ineens de Tabernakel van Mozes op. Het is een replica gemaakt door Dr. Randall Smith en zijn team bestaande uit joden en arabieren. Het was prachtig om mee te maken hoe vol energie een christen arabier kon vertellen over de verschillende details van deze joodse(!) Tabernakel. Een levend bewijs dat in Christus de scheidingsmuur tussen jood en heiden is weggenomen.

De laagst gelegen GSM mast op deze aarde

Inmiddels stond de zon alweer hoger aan de hemel, steeg de temperatuur en daalde ons animo tot inspannende activiteiten tot een dieptepunt. We daalden af tot het diepste punt van de aarde, de Dode Zee. Na eerst bij de verkeerde bad-plaats te zijn gestopt, bracht de bus ons naar de bad-plaats bij Ein Gedi. Daar voltrok zich het geëikte ritueel van drijven in de dode zee. En natuurlijk werden er weer een aantal van ons ingesmeerd met de heilzame mineraalrijke modder uit de Dode Zee. Als technicus in de telecom industrie merkte ik dat hier -op het laagst gelegen plek van de aarde- de GSM masten ook al aanwezig zijn, en dan kan het niet anders dan daar ook een foto van te maken.

Na dit aangenaam verpozen gingen we door naar het nabijgelegen natuurreservaat. Hier gingen we eerst maar eens uitgebreid poseren voor de groepsfoto. Na zo'n 5 keer proberen was het dan toch uiteindelijk gelukt... De meerderheid van de groep ging mee met de klimtocht richting de prachtige watervallen. Inge zag dat het water zeer aanlokkelijk en verkoelend was, en ging met kleren aan onder de waterval staan. Onderweg zagen we onder andere steenbokken en een soort grote marmotten. Dit jaar waren we blijikbaar op een ideale tijd om de dieren te zien.

Tegen een uur of 5 gingen we naar de plaats waar het feest in de woestijn zou worden gehouden. Na een behoorlijk tijdje wachten konden we eindelijk naar binnen en ons eten in ontvangst nemen. In de schemering gingen we zitten op de grond en inspecteerden onze maaltijd: vlees, groentesalade, rijst, een pittah broodje, fruit en een blikje drinken. Inmiddels probeerde een sterke woestijnwind zand in ons eten te strooien, en al tandenknarsend gingen we eten.

Voordat we klaar waren met eten hoorden we dat het programma begon. De atmosfeer van 'overleven' slaat om in 'beleven'. De muziek en dans brengt een stemming van aanbidding. De wind van Gods Geest waaide rijkelijk. Vooral de zuid Amerikaanse deelnemers gaan 'uit hun dak' voor Jezus. Als nuchtere Nederlanders kunnen we daar nog wel iets van leren.

De deelnemers van de reis en de gids bij elkaar voor de groepsfoto

De Duitse Hip-Hop band Normal Generation?

Nadat het gewone programma afgelopen was besteeg de Duitse Hip-Hop band 'Normal generation?' het podium. "Put your hands in the air. Celebration everywhere", schalde het. De muziekstijl veranderde, het aantal decibellen steeg, maar de atmosfeer van aanbidding bleef. God is een veelkleurige God. Omdat we in Jeruzalem nog moesten inchecken, konden we niet lang meer blijven.

Na een opgang (aliyah) van een klein uurtje zagen we de stad liggen. Vroeger zongen de joden de opgangspsalmen als zij opgingen naar Jeruzalem. Wij hielden het deze keer - aangemoedigd door Luuk - maar op oude krakers zoals 'amen'.

Tony Jurg

Zondag 12 oktober

Vandaag worden we wakker in Jeruzalem! Ik realiseer me dat we, naarmate de reis vordert, steeds meer toerist-af worden, ons meer bewust van ons doel. We hebben de rust en het prachtige uitzicht op het Meer van Tiberias met de wuivende palmen ingeruild voor rumoerig straatverkeer en grote aantallen mensen, kortom: een stad, of liever gezegd De Stad. Jezus zal in deze stad gaan wonen. Van hieruit zal Hij gaan regeren. Geweldig en toch ook nog onvoorstelbaar.

Na een heerlijk ontbijt en een prachtige blik over de stad vanaf het dak van ons hotel hebben we een tijd van gebed, zingen en een korte bijbelstudie. Vervolgens vertrekken we in taxi's naar de oude stad alwaar we worden opgedeeld in twee groepen. Eén groep gaat met Inge Verschoor op pad, de andere groep (waaronder ik) met Jacob. We gaan als eerste naar de Citadel van David. Vanaf deze plek hebben we een heel goed uitzicht over de stad. We krijgen veel uitleg. Nu wordt me voor het eerst duidelijk waar de bergen Sion en Moria liggen (dit is mijn derde keer Israël!).

Na aankomst in Jeruzalem gingen we met een aantal mensen naar de Kotel (Klaagmuur)

Premier Sharon wordt verwelkomd door de deelnemers van het Loofhuttenfeest

Na het verlaten van de Citadel gaan we naar het restaurant van Christ Church om daar de lunch te gebruiken. Na de lunch vervolgen we onze weg door de joodse wijk richting Klaagmuur, waar we kort de gelegenheid hebben om rond te kijken, te bidden, enz. Met de taxi worden we weer naar het hotel gereden waar ons een heerlijk diner wacht.

Na het diner lopen we naar het congrescentrum voor de officiële openingsavond van het feest. Omdat Ariel Sharon zal spreken zijn er extra veiligheidsmaatregelen. De zaal is bomvol. Na een aantal liederen is er de toespraak van Sharon, met de duidelijke boodschap dat onze komst naar Israël enorm belangrijk en bemoedigend is voor het volk.

Na het vertrek van Sharon worden 50 buschauffeurs van busmaatschappij Egged op het podium geroepen. Deze mensen verrichten dagelijks verantwoordelijk en risico-vol werk. Ze worden bemoedigd met een lang en warm applaus en ze ontvangen ieder een cadeau van de Christelijke Ambassade. Dit onderdeel van de avond maakt diepe indruk op me. Het volgende onderdeel van de avond bestaat uit de presentatie van alle aanwezige landen op de conferentie. Ieder land wordt door één afgevaardigde op het podium gepresenteerd. Al met al is deze avond een bijzondere en goede afsluiter van onze eerste dag in Jeruzalem.

Petra Loopstra

50 buschauffeurs worden in het zonnetje gezet

Maandag 13 oktober

Het ontbijt in de eetzaal van Hotel Knesset Towers was zoals gewoonlijk van 8.00 tot 9.00 uur. Van 8.15 tot 8.30 was er op de 12e etage van het hotel de dagelijkse gebeds-bijeenkomst o.l.v. Jacob Keegstra. Eerst zongen we een paar liederen, leerden een paar Hebreeuwse woorden, hoorden het programma van de dag en baden met elkaar.

We gingen daarna met een paar anderen van onze groep naar het Congres Gebouw. Om 10.00 uur begon het Seminar o.l.v. ds. Paul en Nuala O'Higgins over Zegeningen en vervloeking (zie Gen 12:2 en 3, Gal 3:13, Deut.28 en Jes.53). In het gebed, dat werd uitgesproken, werd gevraagd om verbreking van de vloek, die al eeuwen op ons lag, ook door de zonden van onze voorvaders. Jezus heeft ons hiervan vrijgesteld. In de pauze ontmoette ik mijn buurvrouw uit het hotel, Jantsje, en samen gingen we op weg naar een bank om te pinnen. We moesten, onder een tunneltje door, naar het busstation! Er is daar enige tijd geleden ook een aanslag gepleegd en ik was panisch van busstations. Na de noodzakelijke controles konden we naar binnen, pinden ons geld en dronken gezellig samen koffie met gebak in de cafetaria daar. Als je me dat een week geleden had verteld zou ik het niet geloofd hebben. Maar Jezus geneest ook van angst! We deden daarna samen nog wat boodschappen in een supermarkt en gingen weer naar het Congres-gebouw. Jaap had daar intussen een mooie das gezien. We deden dus meteen onze boodschappen bij de stands in de hal daar. Wat een prachtige dingen allemaal!. Daarna gingen we te voet met Jacob en onze gids Inge terug naar het hotel.

Tijdens het congres waren er vele stands

Voorbede voor het joodse volk in de Valei der Natiën bij Yad VaShem

De groep vertrok naar Yad Vashem, maar aangezien we er al tweemaal geweest zijn en het te emotioneel vonden, hebben we de voorkeur gegeven aan een rustige middag in onze hotelkamer met schitterend uitzicht op Jeruzalem.

Na het diner was er om 19.30 celebration in de Congres-zaal. Als opening werd er op de Shofar geblazen. De Minister van Toerisme bedankte de landen (69) met 3500 deelnemers, die gekomen waren: "It's deeper than allies, it is brotherhood. Israel is not alone. We are with you, Israel is real and the God of Israel is real." De reisleiders kregen

namens het Ministerie van Toerisme een "Certificate of Appreciation". Daarna trad de Jongeren Groep "Normal Generation?" uit Duitsland op. Een meisje uit de Groep: "Wij kunnen niet veranderen wat er in het verleden is gebeurd, maar wij zijn anders en wij willen de dingen veranderen." Een oude man uit Tel Aviv zei tegen hen: "Nu, na 60 jaar kan ik eindelijk vergeven." Daarna trad een groep jonge dansers en danseressen uit Zweden op.

*"This is my story,"
this is my song
Praising my Saviour
All the day long"*

Een Pastor uit Guatemala bad voor de collecte.

De spreker voor de avond was Dr Kenneth Meshoe, MP, leider van de Afrikaanse Christelijk Democratische Party en Lid van het Parlement van Zuid Afrika en voorganger van een bloeiende gemeente in Johannesburg. Hij haalde Lucas 22:39 aan : "Hij ging zoals Hij gewoon was naar de Olijfberg, en zei tot hen: Bidt, dat gij niet in verzoeking komt." Dit geldt ook voor ons: "" Bidt Jeruzalem vrede toe: mogen wie u liefhebben, rust genieten. (Ps.122:6). "Wij zijn hier niet voor sightseeing, maar om te bidden voor de Vrede van Jeruzalem. Wij zijn niet geïnteresseerd in politieke correctie, maar in Bijbelse correctie." Zijn voeten zullen staan op de Olijfberg". (Zach 14:4).

De minister van Toerisme bood de reisleiders een certificaat aan

Verder sprak hij over Habakuk: "Habakuk" betekent: "Omhelzen". Habakuk sprak niet tegen een volk, maar tegen God. Wij zijn er heel goed in, God lijstjes te geven, wat wij willen dat Hij zal doen. Maar als Hij ons vraagt iets te doen, zijn we niet zo goed in het luisteren naar Hem. Hij wil niet dat we baby's blijven. Hij wil dat we groeien in Hem. God wil de mens veranderen, maar de mens kan God niet veranderen. Soms denk je dat je het een beetje beter weet dan God, maar Hij is de grote El Shaddai. Dit heeft niets te maken met wat we zien, maar wat we zien met de ogen van de Geest. Profetie begint met de boodschapper, maar het eindigt met de boodschap. Habakuk was een tijdgenoot van Jeremia.

In Jeremia 20:7 staat dat God niet is geïnteresseerd in woorden, maar in daden. God is er niet blij mee, wat we hebben gedaan, maar wat we zullen gaan doen. In Habakuk 1:2 vraagt Habakuk: " God, wat gaat u er aan doen?" Maar de dingen werden alleen maar erger. God antwoordt op Zijn tijd en op Zijn manier. In vers 6 staat dat Hij een slecht volk (de Chaldeëen) gaat sturen, om Israël tot de orde te roepen. Habakuk vraagt: "God kunt U dat doen?" Als God met een volk afrekent, hoe doet Hij dat dan? Maar God weet wat Hij doet. God is Zijn Kerk aan het hervormen, dwars door vuur heen. En soms doet dat pijn. Soms begint het met een mens die verbroken moet worden.

Het certificate of Appreciation voor de ICAJ

Alles werkt bij Hem mede ten goede. Let op wat God bezig is te doen. Vertel God niet wat Hij moet doen. In hoofdstuk 2:1 zegt Habakuk: " Ik wil gaan staan op mijn wachttorenen, enz." Wij zouden moeten zeggen: Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. God ziet Zijn plannen in het licht van de eeuwigheid. De Rabbi's zeggen wel eens: "God is zo goed, waarom is de wereld dan zo slecht?" In Deuteronomium 33:18 vraagt Mozes God's heerlijkheid te zien, want Zijn Heerlijkheid verandert alles. God wil dat je met Hem samenwerkt. Ons leven moet zodanig zijn, dat anderen kunnen zien, dat we medewerkers van God zijn. God wil dat onze daden daarmee in overstemming zijn.

Op zijn wachttorenen veranderde Habakuk. God veranderde niet. Habakuk begon te profeteren met een nieuwe zalving, zoals we dat lezen in vs 6-9 en vs 12, 15 en 19 "Hij maakt mijn voeten als der hinden etc." Laten we plaats nemen in onze wachttorenen om te zien wat God aan het doen is en niet om Hem te vertellen, wat wij vinden dat Hij zou moeten doen. Hoofdstuk 3:16: De dag der benauwdheid zal ook de dag van de uitkomst zijn. Onder Zijn vleugels vinden wij bescherming. Als wij niets meer hebben, heeft Hij alles!

Joke Huizinga

Dinsdag 14 oktober

Op deze zonnige 14 oktober, 2003 zou in de middag de Jerusalem March plaats vinden. De afspraak was om elkaar te ontmoeten om 13.15 uur op een bepaalde plek net buiten het Congress gebouw. Iedereen van de groep had het witte T-shirt aan met het speciaal ontworpen logo van Anke Marth er op. Een fris en vrolijk gezicht. Typisch hollands. De tassen en handen waren gevuld met de Hollandse vlaggetjes en tulpen met een bemoedigende tekst er op en oranje ballonnetjes.

Achter elkaar aan liepen we naar het Sachar Park,

Ongeveer 80 nederlandse deelnemers liepen mee in de Jeruzalem mars

waar alle naties

De nederlandse stellen zich op voor de mars

zich zouden verzamelen voor de mars. Onderweg werden we al gegroet door de joodse mensen! Er was een "exitement in the air" terwijl wij ons verzamelden in het park, wachtende op de dingen die zouden komen. Andere Nederlanders voegden zich bij ons. Sommigen bekend en sommigen niet bekend. Het werd tenslotte nog een hele groep eigenlijk. Rond de 100. We vermaakten ons prima. Er werden foto's genomen (natuurlijk), ballonnen werden opgeblazen en drie jonge vrouwen gingen rond met 3 verschillende kleuren lippenstift om de hollandse vlag op een of twee van onze wangen te tekenen. Erg gezellig allemaal.

Toeschouwers waren er in alle soorten en maten

aan Zijn volk via ons allemaal. Steeds vroeg ik aan de Heer aan wie ik een roos mocht geven. En Hij leidde mij daar in. Meestal was het voor iemand die wat stiller en verdrietig aan de kant zat. Het gezicht van die persoon veranderde totaal toen ik de roos gaf. Dat was zo mooi. Er waren veel mensen langs de route. Er was een bepaalde verwachting bij de mensen. Ze kregen weer wat hoop als het ware. Het was zeer goed om God's volk zo ook te mogen troosten!! En toen.....was het ineens voorbij. De route leek zo kort! Jammer eigenlijk. Maar toch gingen we weer terug met een fijn en ontroerend gevoel van binnen. God is goed voor Zijn volk. Een ieder van ons werd door Hem uitgekozen om Zijn volk te mogen komen troosten!!! Shalom.

Emmy van Wieren

Ineens was het tijd om te gaan lopen in de mars. Het begon echt!! Direct kwamen er al kinderen vragen om vlaggetjes. We hadden het advies gekregen om ze niet allemaal direct te gaan uit delen aan het begin van de mars. Het was zo bijzonder om door de straten van Jeruzalem te mogen lopen en de joodse mensen te mogen bemoedigen en te ondersteunen alleen al door onze aanwezigheid en de aanwezigheid van de Heer door ons allemaal heen. Het was een blijde optocht. De Heer liep met ons mee en Zijn glimlach en liefde en vreugde werd doorgegeven

Traditiegetrouw worden er weer zijden tulpjes uitgedeeld

Woensdag 15 oktober

Om 8.15 uur hebben we met elkaar deze dag aan de Heer opgedragen. Wij vroegen Hem, om ons te beschermen. Wij vertelden Hem hoe blij wij zijn, om aan dit prachtige feest deel te mogen hebben. Onze God, de God van Abraham, Izaak en Jacob stelde dit feest in. De ICAJ zette alles in het werk, alle toewijding, alle offers, de beste zangers, musici, dansers in de wereld, om Onze God te aanbidden, en ons, de gasten vanuit de hele wereld, dit prachtige feest aan te bieden.

9 uur: seminar van David Pawson over het boek Openbaring, speciaal wat er geschreven staat over het volk Israël. Het boek Openbaring is de geschiedenis van God de Vader, die een bruid zoekt voor zijn zoon. Een bruid uit alle stam, natie en taal, zonder vlek of rimpel, die overwint zoals haar bruidegom, waardoor de vijand eeuwig het veld moet ruimen. Dit betekent dat wij klaar moeten zijn om voor de wederkomst van onze Heer, er dat een strijd gestreden moet worden die ons alles zal kosten, ons leven, aldus Pawson. Als onze Heer zullen wij door lijden heen verheerlijkt worden. Het gaat dus om de wederkomst van de Heer die zijn bruid komt halen, zijn gemeente en God volk Israël. Beiden hebben elkaar vervolgd, eerst de joden de christenen, daarna de christenen (na Constantijn) de joden (een verbannen volk zonder land, zonder wapens.) Weten de Christenen wel als zij de Joden vervolgen, dat ze God's oogappel aanraken? En, weten de Joden wel, als zij de Christenen vervolgen, dat zij Jezus vervolgen? (Saulus ontmoeting.) Pawson spreekt over de collectieve schuld, van Jood (Zijn bloed komt over ons en onze kinderen), geen beschuldiging en over onze zijde: alleen onwetendheid is geen onschuld. Er moet een belijdenis komen wil de verblinding weggenomen worden, ook de wereld heeft de Redder genegeerd. Zacharia spreekt over het wenen van hen die Hem doorstoken hebben. Jezus, hoofd van de gemeente, waarschuwt de verschillende gemeentes, dichtbij Hem te blijven, Zijn geboden te onderhouden, omdat de geest van Izebel invloed kan krijgen en het onderwijs (synagoge) van satan kan zijn. Ook is er de ontmoeting van Jezus met de 144.000 uit de stammen van Israël, waar zij verzegeld worden, beschermd, in de eindstijd. Pawson moedigt ons aan om klaar te zijn, om als bruid door Jezus te worden ontvangen. (Overwinnaars).

Bijbelleraar David Pawson gaf een diepgaande studie over Openbaringen

Prachtige processie en dans op het podium

19.30 uur 's Avonds, veel muziek, dans en zang, vol vreugde en de ontvangst van onze Israëlische gasten, waaronder overlevenden van de Holocaust. De banieren werden door de zaal gedragen en op het balkon geplaatst, lange sjerpen werden gedragen en zegenend over de mensen geplaatst, door vrouwen in het wit gekleed als engelen. Grote aanbidding, een zeer krachtig gebeuren. De familie Popov bracht schitterende aanbiddings-dans. Moeder en dochter dansten en vader begeleidde met heel mooie vioolmuziek. Wij zongen over onze Heer, onze rots. Aan het einde van de avond kwamen vele Israëliërs naar voren om te dansen met de Christenen. Werd deze avond net zo beleefd door onze Israëlische gasten als door ons? Werden deze gewonde mensen aangeraakt? God weet het. Een prachtige dag. Shalom.

14.00 uur. Genezingsseminar van Christine Darg. Christine was zelf genezen door de Heer. Overgave, geloof, strijd tegen de vijand, overwinnaar, luisteren naar wat Jezus gebod. Zij legde vooral op dit laatste sterk de nadruk, zonder vergeving is er geen genezing. Blijf in Mij dan blijf Ik in u, zei Jezus. Velen kwamen naar voren. De zalving werd vrijgezet. Het Woord Gods uit Christine's mond was vol kracht. Prijs God voor deze bediening

De Israeli Night werd knallend afgesloten met een confetti regen

Donderdag 16 oktober

's Ochtends vroeg opstaan lukt nog wel in Israël: het is nl. vroeger licht dan in Nederland. En dan zo'n lekker ontbijtje. Ja, een 4-sterren hotel is een hele luxe. Om 8.15 hadden we de gezamenlijke mededelingen en gebed. Na een week lukt het ons al aardig om op tijd te zijn. En zelfs Jacob heeft vandaag aan zijn kwartiertje genoeg. Hij mag nl. straks nog een heel seminar geven over het Loofhutttenfeest.

Om 9.00 uur was al een grote groep aanwezig bij het eerste seminar van David Pawson over Openbaringen, met vooraf de worship van Barry en Batja Segal. Vanaf 11.00 uur waren er diverse andere seminars. Omdat dit de laatste ochtend is in het congresgebouw gingen velen over tot het aankopen van boeken, CD's, tapes, etc.

Direct na de ochtend seminars konden we met speciale bussen mee naar de Settlements of naar de projecten van de Social Assistance van de ICAJ. Ik ben met de tour geweest naar de Settlements, vlak bij Jeruzalem. Eerst hadden we een korte stop bij de tent van Abraham. De knecht van Abraham, Eliezer, kwam ons tegemoet met water en brood. We werden in originele Abrahams kleren gehesen en konden toen de echte Abraham ontmoeten. Hij was alleen wat jonger dan we vanuit de Bijbel hadden gedacht. De jonge Abraham had er lol in om ons aangenaam te vertellen over zijn reis uit Ur naar het beloofde land.

De deelnemers aan de excursie genieten van het drinken

De deelnemers krijgen uitleg

Daarna gingen we verder naar de Settlements, waar een paar mensen bezig waren, om een bestaan op te bouwen. Ze hadden een aantal schapen, om daarmee meer recht op land te krijgen. Toen ze eens een groot aantal schapen hadden gefokt, werden die op een nacht gestolen. Ja, en dan toch maar weer de moed hebben om opnieuw te beginnen. Het frappeerde mij, dat die mensen zeer hoog opgeleide mensen waren, die bewust voor een eenvoudig bestaan als settler en schaapherder hadden gekozen. Wij hoorden van onze gids Inge dat de afgelopen 3 jaar, sinds de 2e intifada, er alleen christenen waren geweest die hun eens hadden opgezocht.

Juist wanneer je mensen in Israël persoonlijk kent en hen dan probeert op te zoeken, is het een dubbel feest: beiden worden dan gezegend. Met veel indrukken zijn we weer naar Jeruzalem teruggegaan.

's Avonds was in het congresgebouw de viering van het Heilig Avondmaal. De meeste mensen waren in witte kleren naar deze avond gekomen. Wanneer je dan ongeveer 3000 christenen uit vele landen in het wit gekleed ziet, om samen het Avondmaal te vieren, dan kun je alleen maar dankbaar zijn, dat wij dit mogen meemaken in Jeruzalem.

Jacob Keegstra

Danseres op het podium

Vrijdag 17 oktober

Vrijdagochtend werd ik wakker in Har Adar. Ja, ik was bij Hennie, Timon en Ruth-Martine in huis. Zij logeerden daar bij vrienden. Hennie had mij gevraagd om op te passen, toen zij een interview had voor de Israëlische TV. Ze zouden vragen stellen over het loofhuttenfeest en waarom ze in Israël was, enz. Zij kan goed hebreuws spreken, omdat ze 10 jaar in Israël heeft gewoond. Ze moest heel vroeg uit bed, omdat het om 7.30 uur zou worden uitgezonden. En dan mocht ik op Ruth-Martine en Timon passen.

Het was ong. 7 uur en we gingen uit bed een spelletje Uno doen. Om 7.30 uur zetten we de TV aan, want we wilden kijken of het interview met Hennie kwam. We konden niet de juiste zender vinden en het was al 7.30 geweest. Toen kwam de vrouw die in dat huis woont naar ons toe. Zij kon de goede zender wel vinden en toen zagen we Hennie op TV. Dat was heel leuk alleen konden we haar jammer genoeg niet verstaan.

De verdere ochtend hebben we leuk in de tuin gespeeld. Ze hadden daar een boomhut. En hebben we geknutseld en een paar boterhammetjes gegeten. Toen Hennie weer thuis kwam hebben we nog lekker pannenkoeken gegeten. Daarna bracht ze mij weer terug naar het hotel. Het bleek dat iedereen die ochtend 'vrij' had, er was nl. geen programma. Dus sommige mensen van de groep waren de stad in gegaan en andere hadden koffie gedronken aan de bar van het hotel.

Avondmaal in de graftuin

Hij leeft, het graf is leeg

's Middags ging een groot gedeelte van onze groep naar de graftuin. Daarvoor gingen we nog naar een andere plek waar misschien het graf van Jezus is geweest. Daar is een kerk overheen gebouwd. Het was een hele mooie kerk. Ook kon je nog stukken zien van de 'echte' rots. Daarna gingen we naar de plek waar Pilatus heeft recht gesproken over Jezus. Ondertussen liepen we over de weg waar Jezus ook heeft gelopen met zijn kruis. Die weg heet Via Dolorosa. Op de plek waar Pilatus Jezus heeft veroordeeld hingen mooie schilderijen. We hebben er ook met elkaar gebeden en gedankt.

En toen gingen we naar de graftuin. Het was er heel mooi. We hebben de plekken gezien waar Jezus hoogstwaarschijnlijk aan het kruis heeft gehangen, de Schedelplaats, en waar Hij is begraven. Voor zijn graf is een deur die dicht kan en daar staat op: He is risen, He is not here! Dat is echt fijn om dat te weten! We hebben ook het Avondmaal in de graftuin gevierd. Dat was ook heel fijn. In het winkeltje kon je ook nog souvenirs kopen en toen gingen we weer terug naar het hotel.

Na het diner ging de groep naar kibbutz Ramot Rachel met de bus. Daar gingen we het einde van het loofhuttenfeest vieren. Omdat het congres gebouw was gesloten, vanwege de Sjabbat. Maar niet iedereen ging er naar toe. Er was nl. ook een gedeelte, dat ging naar de Christ Church voor een concert. De dansers riepen meteen de mensen uit de zaal op het podium om mee te dansen. En in de zaal gingen de mensen uit zichzelf ook vlaggen en dansen. Ik ging ook vlaggen, samen met Ruth-Martine en Timon. Het was heel fijn om samen met verschillende mensen voor de Heer te dansen en te zingen. Er was ook een preek en 2 hele mooie dansen van Joden met pijpekrullen en vrouwen met kruiken. En aan het eind van de avond waren er nog een paar liederen waarbij bijna de hele groep niet meer op de stoel kon blijven zitten. Iedereen ging uit z'n dak. Het was echt een mooie afsluiting van het Loofhuttenfeest. Om 10.15 uur gingen we weer met de bus terug naar het hotel. Toen is, denk ik, iedereen z'n bed in gekropen.

Soekah Party in Ramat Rachel

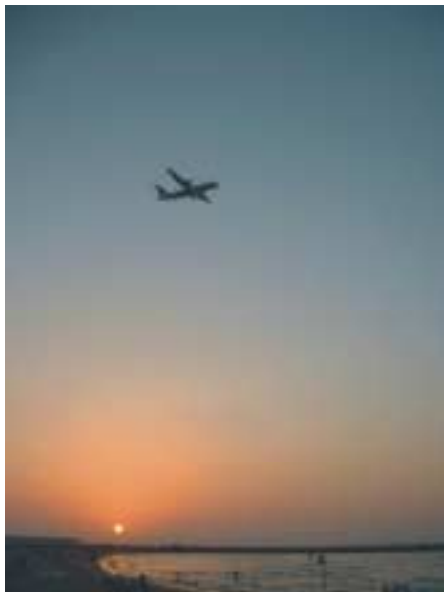
Zaterdag 18 oktober

Op Sjabbat gingen we al vroeg naar de Grote Synagoge in Jeruzalem. Het is een orthodoxe synagoge waar de mannen en de vrouwen gescheiden zitten van elkaar. In de zaal zagen we de mannen dansen met de Thora-rol, vanwege Simchat Torah, de vreugde der Wet. Na afloop gaf Jacob nog enige uitleg over de dienst. Hierna gingen we naar een liberale synagoge, om de hoek, waar je een hartelijke sfeer proefde. Na afloop van deze dienst werden we zelfs uitgenodigd om met hen in de sukkah te komen, voor een hapje en een drankje.

Interieur synagoge te Jeruzalem

Uiteraard na een dubbele dienst is het goed rusten. Sommigen gingen terug naar het hotel, anderen gingen bij de Ben Jehuda-street koffiedrinken. Sommigen, de doorgewinterde synagoge-gangers, wilden ook aan het eind van de middag nog een Messiaanse dienst bijwonen. Alleen, toen wij daar eindelijk kwamen, bleek de dienst nog eens 2 uur later te beginnen, zodat we alsnog teruggingen naar het hotel.

Opstijgend vliegtuig voor de kust van Tel Aviv

Met Simchat Torah hebben we zo toch iets geproefd van de sfeer van de vreugde aan het eind van het Loofhutfest. Na een heerlijke maaltijd in het hotel, was het voor de meesten koffers pakken en na een heel kort nachtje, zijn we om 2 uur in de nacht al richting het vliegveld gegaan, waarna we op zondagochtend veilig in Nederland terugkwamen. Aan God de dank voor een geweldige reis.

Jacob Keegstra

Internationale Christelijke Ambassade Jeruzalem
Afdeling Nederland
Postbus 11059 3505 BB Utrecht
Tel. 030 2415999 Fax. 030 2448197
Email: info@icaj.nl Website: www.icaj.nl

